Nr. 28. 1933.

# Gazeta Urzędowa
## POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote.** -- Cena pojedyńczego numeru **30 groszy.**
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow., tel. 148, 149, 2619.

**Katowice, sobota, dnia 8 lipca 1933 r.**

## DZIAŁ URZĘDOWY.

## Zarządzenia władz.

### Obwieszczenie

Zarząd gminy Pawłów w powiecie Katowickim ogłasza przetarg publiczny i nieograniczony na wykonanie w nowej szkole powszechnej w Pawłowie:

1. Robót dekarsko blacharskich
2. „ ślusarskich zewnętrznych
3. Wypraw zewnętrznych budynku
4. Wykończenie budynku zewnątrz w robotach ziemnych, murarskich i ciesielskich.

Termin składania i otwarcia ofert 18 lipca 1933 r. o godz. 10-ej rano robót dekarsko-blacharskich.
„ „ 10,15 „ „ ślusarskich
„ „ 10,30 „ wypraw zewnętrznych
„ „ 11.00 „ wykończenie budynku.

Wadjum w wysokości 5% oferowanej sumy ponad 2.000,00 zł. w myśl warunków przetargowych należy składać w Kasie Urzędu gminy Pawłów.

Kosztorysy i warunki przetargowe nabywać można za odpowiednią opłatą w Urzędzie gminy w Pawłowie w godzinach urzędowych.

Pawłów, dnia 30. czerwca 1933 r.

**Kom. Naczelnik gminy.**
(—) Sitko

### Obwieszczenie

Ponieważ do wyboru delegatów i ich zastępców do Zarządu z grupy pracodawców w dniu 24. lipca 1933r. oprócz listy zestawionej przez Zarząd kasy chorych, inne listy nie wpłynęły, zostali według § 10 Regulaminu wyborczego na liście Zarządu mianowani kandydaci i to

**jako delegaci**

Marcin Robak
Franciszek Kiedroń

**jako ich zastępcy**

Kozak Bernard
Dr. Piątek Stanisław
Gdynia Józef
Kobzda Antoni

do Zarządu kasy chorych wybrani.

Ważność wyborów może być zaczepiona w przeciągu dwóch tygodni od ogłoszenia wyniku wyborów. Zaczepienie wnieść należy do Zarządu lub Urzędu Ubezpieczeń dla powiatu Katowickiego. Urząd Ubezpieczeń roztrzyga.

Wybór w dniu 24. lipca rb. nie odbędzie się.

Mysłowice, dnia 26. czerwca 1933 r.

**Zarząd**
**Ogólno-Miejscowej Kasy Chorych**
**na miasto Mysłowice**
(—) Marcin Robak.

### Obwieszczenie Ministra Skarbu
z dnia 22 czerwca 1933 r.
**o wartości jednego grama czystego złota.**

Na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. P. Nr. 97. poz. 855) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 listopada 1927 r. w sprawie ustalenia trybu ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 932) — ustalam na miesiąc lipiec 1933 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

**Minister Skarbu:** Wł. Zawadzki.

(Przedruk z Mon. Polsk. z dnia 30 czerwca 1933 r. nr. 147.)

# OBWIESZCZENIE
## MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 29 maja 1933 r.

**w sprawie składu Wyższego Sądu Rozjemczego dla spraw górnośląskich Bractw górniczych.**

Na podstawie §§ 83 i 76 pruskiej ustawy o Bractwach górniczych w brzmieniu obwieszczenia pruskiego ministra handlu i przemysłu z dnia 17. czerwca 1912 r. (Zbiór ustaw pruskich, str. 137) podaję do wiadomości skład Wyższego Sądu Rozjemczego dla spraw górnośląskich Bractw górniczych z siedzibą w Warszawie:

1. Przewodniczący:

Władysław Paprocki Radca ministerjalny w Ministerstwie Przemysłu i Handlu w Warszawie.

2. Zastępca przewodniczącego:

Dr. Leopold Womela, Naczelnik Wydziału w Ministerstwie Przemysłu i Handlu w Warszawie.

3. Członkowie:

Jan Handzel, Wiceprezes Sądu Apelacyjnego w Katowicach.

Dr. Józef Chlebik, Sędzia Sądu Apelacyjnego w Katowicach.

Walenty Olearczyk, Dyrektor Wyższego Urzędu Ubezpieczeń w Mysłowicach.

Inż. Eugenjusz Górkiewicz, Dyrektor Spółki „Polskie Kopalnie Skarbowe na Górnym Śląsku“ w Król.-Hucie.

4. Zastępcy Członków:

Zygmunt Kerekjarto, Sędzia Sądu Apelacyjnego w Katowicach.

Dr. Władysław Gregorczyk, Wiceprezes Sądu Okręgowego w Katowicach.

Wiktor Urbanowicz, Referendarz Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach.

5. Ławnicy z pośród zastępców posiadaczy zakładów:

Inż. górn. Bolesław Leonhard. Dyrektor Kopalni „Radzionków“ w Radzionkowie, poczta Buchacz.

Inż. górn. Karol Knoll, Dyrektor Kopalni „Dębieńsko“ w Dębieńsku, poczta Czerwionka.

Inż. górn. Antoni Rowiński, Dyrektor Kopalni „Knurów“ w Knurowie, poczta Buchacz.

Inż. górn. Włodzimierz Piątkowski, Dyrektor Kopalni „Eminencja“ w Katowicach-Dąb.

Inż. górn. Jerzy Fryda, Dyrektor Kopalni „Mysłowice“ w Mysłowicach.

6. Ławnicy z pośród zastępców członków Bractw górniczych:

Starszy bracki, Ignacy Hajok w Radlinie, Kopalnia „Emma“.

Starszy bracki, Franciszek Gollak w Rudzie Śl. Kopalnia „Wolfgang“.

Starszy bracki, Jan Nawrotek w Murckach.

Starszy bracki, Jan Depta w Świętochłowicach ul. Czarnoleśna 3.

Starszy bracki, Franciszek Nowok w Nowym Bytomiu, ul. Rymera 4.

Starszy bracki, Mateusz Manowski w Knurowie, ul. Miarki 2.

**Minister Przemysłu i Handlu:**
(—) Dr. F. Zarzycki.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr. 125 z dnia 1 czerwca 1933 r. poz. 162.)

# ROZPORZĄDZENIE MINISTRA POCZT i TELEGRAFÓW

z dnia 2 maja 1933 r.

**o wprowadzeniu w obieg kartek pocztowych pojedyńczych z ilustracjami rzeźb Wita Stwosza.**

Na podstawie art. 21 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 584), której tekst jednolity ogłoszony został w załączniku do obwieszczenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 21 stycznia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 57) zarządzam co następuje:

§ 1. Ku uczczeniu 400-ej rocznicy śmierci Wita Stwosza wprowadza się w obieg okolicznościowe kartki pocztowe pojedyńcze z tłoczonemi znaczkami opłaty wartości 20 gr (kartka w obrocie wewnętrznym), 30 gr (kartka w obrocie zagranicznym z Austrją, Czechosłowacją, Rumunją i Węgrami) i 35 gr (kartka w obrocie zagranicznym z innemi państwami). Cena kartek łącznie ze znaczkiem wynosi 20 gr, 30 gr i 35 gr.

§ 2. Kartki te, o wymiarze 148 × 104 mm tłoczone są na papierze kartonowym koloru kremowego. Na lewej połowie strony adresowej kartek znajdują się ilustracje rzeźb Wita Stwosza. Nad ilustracjami i pod niemi umieszczone są napisy w języku polskim i francuskim objaśniające daną ilustrację, przyczem nad górnym napisem znajduje się pozioma linja dekoracyjna. Na prawo od górnego napisu objaśniającego znajduje się napis „Kartka pocztowa“. Kartki ze znaczkiem 30 gr i 35 gr, przeznaczone do obrotu zagranicznego, posiadają oprócz tego napis w języku francuskim „Carte postale“.

W prawym górnym rogu kartek znajduje się znaczek pocztowy. Rysunek tego znaczka o wymiarze 18½ × 22½ mm przedstawia w środkowej części fragment rzeźby Wita Stwosza, a mianowicie łuk dekoracyjny, na którym widnieje w ciemnem tle jasna ornamentacja w stylu gotyckim. Pod łukiem, na tle z ukośnych linji, znajduje się w kolorze ciemniejszym godło Wita Swosza, obok godła widnieją białe liczby „1533“ i „1933“.

W górnej części znaczka, nad rzeźbą, na jasnem tle z linji giloszowych, umieszczone są liczby „20“, „30“ lub „35“ w zależności od przeznaczenia kartki, oraz litery „Gr“; obok liczb znajduje się napis „Poczta Polska“.

U dołu znaczka, pod rzeźbą, znajduje się ciemny napis „Vit Stvosz“. Rysunek znaczka zakończony jest u góry i u dołu grubszemi linjami prostemi.

Na prawej połowie strony adresowej kartek znajdują się cztery linje punktowane, przeznaczone

na adres, z których jedna (trzecia od góry) jest podkreślona.

W prawym rogu kartek u dołu jest umieszczony znak, zawierający skrót nazwy Ministerstwa Poczt i Telegrafów, datę, ilość i serję nakładu oraz liczbę porządkową ilustracji.

Ilustracje na tych kartkach tłoczone są w kolorze sepja.

Napisy, linje punktowane i znaczki pocztowe tłoczone są: na kartkach ze znaczkiem 20 gr. w kolorze bronzowym, na kartkach ze znaczkiem 30 gr w kolorze niebieskim i na kartkach ze znaczkiem 35 gr w kolorze czerwonym.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 czerwca 1933 r.

**Minister Poczt i Telegrafów:** Kaliński.

(Przedruk: z Dz. U. R. P. z dnia 17 czerwca 1933 r. nr. 43)

# Komunikaty

**Opłacanie na rzecz Funduszu Pracy przez przedsiębiorstwa komunalne opłaty w wysokości 1% zarobków, wpłacanych pracownikom.**

Według ustępu 4 art. 15 ustawy z 16 III 1933 r. o Funduszu Pracy (Dz. U. poz. 163) pracodawcy, zatrudniający pracowników, pobierających uposażenie służbowe, bądź stałe wynagrodzenie za najemną pracę, uiszczają na rzecz Funduszu Pracy opłatę w wysokości 1 % zarobków, uposażeń i wynagrodzeń, wypłacanych tymże pracownikom. Przepis ten nie dotyczy Skarbu Państwa oraz związków komunalnych, z tem jednak zastrzeżeniem, iż poszczególne przedsiębiorstwa związków komunalnych uiszczają przewidzianą opłatę wysokości 1 proc. zarobków, wypłacanych pracownikom, o ile obroty tych przedsiębiorstw nie wchodzą w skład zwyczajnych budżetów związków komunalnych.

W związku z powyższym przepisem jeden z wojewodów wyjaśnił zarządom związków komunalnych na podległym mu obszarze, że preliminowanie w budżecie administracyjnym czystego zysku z przedsiębiorstwa nie zwalnia związku komunalnego od obowiązku uiszczania opłaty w wysokości 1 proc. wypłacanych pracownikom tego przedsiębiorstwa zarobków.

Ponieważ wyjaśnienie powyższe, niezupełnie zgodne z treścią przytoczonego we wstępie przepisu, jest dowodem, iż na temat ten powstają w praktyce wątpliwości, przeto dla usunięcia tych wątpliwości M-stwo Spr. Wewn. w porozumieniu z M-stwem Skarbu okólnikiem z dnia 12 V r. b. Nr. 50 wyjaśniło co następuje:

W myśl przytoczonego wyżej przepisu przedsiębiorstwa komunalne opłacają omawianą opłatę — „o ile obroty tych przedsiębiorstw nie wchodzą w skład zwyczajnych budżetów związków komunalnych". Odpowiedzi na pytanie, czy lub jakie przedsiębiorstwa komunalne wchodzą w skład zwyczajnych budżetów związków komunalnych, szukać należy, oczywiście, w instrukcji budżetowej dla związków komunalnych, zawartej w rozp. Min. Spr. Wewn. z 6 XII 1932 r. (Dz. U. poz. 71). Otóż, według ustępu pierwszego § 2 wymienionego rozporządzenia — „budżet związku komunalnego powinien obejmować wszystkie wydatki, wynikające z działalności tego związku zarówno we własnym, jak i w poruczonym zakresie oraz wszystkie dochody własne zarówno prywatne, jak i publiczno-prawne". Stosownie zaś do § 4 „Budżet związku komunalnego składa się z budżetu administracyjnego oraz budżetów szpitali, zakładów opiekuńczych, teatrów i budżetu przedsiębiorstw komunalnych. Budżet administracyjny obejmuje budżety spitali, zakładów opiekuńczych, teatrów i przedsiębiorstw komunalnych netto (nadwyżki lub dopłaty). Poza tem wszystkie budżety zawierają dochody i wydatki brutto". Co należy uważać za przedsiębiorstwa komunalne, określa § 5.

Z powyższych przepisów wynika, że budżetem związku komunalnego powinny być objęte budżety wszystkich przedsiębiorstw komunalnych, które nie są wydzielone z administracji związku komunalnego; nie są tym budżetem (ogólnym) objęte lub nie wchodzą w jego skład budżety (obroty) jedynie tych przedsiębiorstw komunalnych, które mają odrębną osobowość prawną, a tem samem wyłączone są z administracji związku komunalnego. Tych właśnie przedsiębiorstw dotyczy przytoczony we wstępie przepis ustępu 4 art. 15 ustawy o Funduszu Pracy.

**Opłata stemplowa od świadectw, stwierdzających uprawnienia do kierowania robotami budowlanemi.**

Ministerswo Spr. Wewn. pismem okólnem z 11. V. 33 podało do wiadomości, że Ministerstwo Skarbu ustaliło tezę, że za koncesję w rozumieniu punktu 5 art. 156 ustawy o opłatach stemplowych uważać należy te zezwolenia na prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego, których udzielenie zależy od swobodnego uznania właściwego urzędu państ., które więc w swej istocie są koncesjami bez względu na to, jak są nazwane w odnośnych przepisach prawnych. Przeciwieństwem koncesyj są te zezwolenia na prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego, które muszą być udzielone w ramie istnienia przepisanych warunków.

Zgodnie z powyższą wykładnią od świadectw, wydawanych na postawie art. 361, 362, 363, 364, 369, 370 i 371 rozp. Prez. Rzplitej. z 16 II 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. poz .202) należy pobierać następujące opłaty stemplowe:

1) od osób, które wykażą się kwalifikacjami, wymienionemi w art. 361, 362, 363, 364 lub 369 prawa budowl. i co do których nie istnieją przeszkody wymienione w art, 366 prawa budowl., w wysokości 5 zł. zgodnie z art. 154 ust. o opłatach stempl., ponieważ osobom tym muszą być wydane świadectwa, określone powołanemi artykułami, gdy zachodzą wymienione w tych artykułach warunki;

2) w wypadku wydawania uprawnień, przewidzianych w art. 370 i 371 prawa budowl. w wysokości 40 zł. w myśl punktu 5 art. 156 tejże ustawy, gdyż nadanie odnośnych uprawnień na podstawie tych artykułów zależy od uznania władzy.

DRUKARNIA SIEMIANOWICKA, (właśc. P. Pronobis) Siemianowice Śląskie, ul. Staszyca 17, tel. 8